

ABD ve NATO
Üstlerini Söküp
Atmak İçin
Mücadeleyi
Güçlendirelim!

Karkerên Hemû Welatan Yekbin!

PÊŞENG
BO ŞORES

25 TEMMUZ 1985

SAYI: 32

ORGANA KOMİTA MERKEZİ YA PARTİYA PÊŞENG A KARKERİ KURDISTAN

Rüşvet Düzeni

Her gün yeni yeni rüşvet olayları ortaya çıkıyor. Uluslararası alana da yayılan bu rüşvet olaylarının, Türkiye'deki faşist rejimin iğrençliklerini gözler önüne serdiği kuşkusuzdur.

Artık milyonların altındaki rüşvet dilimleri gazetelere pek konu bile olmuyor. Onmilyonların, yüzmilyonların ve hatta milyarlık rüşvet dilimlerinin yanında bunlar hiç kalıyor.

Büyük rüşvet olayları sık sık ortaya çıkmasına karşın, her defasında hasıraltı ediyorlar. Çünkü rüşveti alanlar her defasında ya bir hükümet görevlisi, ya da bir üst düzey general, ve yahutta devletin üst kademelerine kadar tırmanmış diğer bir devlet memurudur.

Bu durum, F-16 rüşvet olayında da böyle oldu. Türkiye, halkın açıklık karşışya olduğu bir dönemde savaş uçakları satın almak için milyarlarca dolar para ödemeye hazır olduğu ve ABD'ye bu talebini iletmediği zaman, F-16 ve F-18'lerden hangilerinin satın alınması gerektiği tartışmaları yoğunlaştı. Basın yayın organları konuyu haftalarca ele aldı. Aslında tartışılan hangi kalite uçağın daha üstün olup-olmadığı değildi. Basına böyle yansımış olsa bile, devletin üst basamaklarında yer alan generaller, üst düzey yetkililerce rüşvet hesapları yapılıyordu.

Teknik donanım ve kullanım avantajları bakımında F-18'lerin daha etkin olduğu çıktı. Ama F-16 satıcısı "General Dynamics" adlı ABD'li şirketin teklif ettiği rüşvet, yetkililerin "vidasını gevşetme"ye yetti. Seçenek F-16 uçaklarının satın alınmasından yana konuldu. Her fırsatta "vatan aşkıyla yanıp tutuştuğularını" söyleyen devlet yetkilileri, para aşkına daha fazla önem verdiklerini 23 milyon dolar (12,5 milyar TL.)lik rüşvet olayıyla da ortaya koydular.

Koçlar, Sabancılar halkı talan eder, açıklık karşı karşıya bırakırken sermaye bekçileri de boş duracak değildi. Dün-

Devamı S.2'de

Türkiye ve Kürdistan Kamuoyuna

Geçtiğimiz Nisan ayında, Kürdistan'da meydana gelen bazı ölüm olaylarını tersyüz eden PKK (Apocular) yöneticileri, aylardır yayın organları aracılığıyla, Ortadoğu ve Avrupa'da yayınladıkları bildirimlerde, başta Partimiz olmak üzere Türkiye ve Irak Kürdistanı'nın yurtsever devrimci parti ve örgütlerine karşı iftira kampanyalarını sürdürüyorlar.

Apocu yöneticiler, her zamanki halleriyle bireysel terörist-maceracı politikalarını, faşist cuntayı (halkımızın sömürgeci faşist cuntayla doğrudan doğruya silahlı bir mücadelede karşı karşıya gelmeye hazır olmadığı, savaşımın en temel gereklerinden olan olgun bir örgütlülük ve politik önderlikten

yoksun olduğu bir dönemde) halkımıza karşı ağır, kanlı saldırılarla yüzüze bırakan, cuntanın saldırılarına gerçek etmesinle yarayan provakasyon eylemlerini ve aciz içinde kalınca da bizzat halka yönelen saldırılarını gizlemek için, yalan ve demogojilere başvuruyorlar.

Apocu yöneticiler, Nisan ayı ortalarında, Partimizin de içinde olduğu bazı yurtsever ve devrimci parti ve örgütlerin (Irak Komünist Partisi, KUK, KUK-SE, Irak Kürdistanı Sosyalist Partisi, Irak-Kürdistan Demokratik Halk Partisi), 8 militanlarını öldürdüklerini iddia ediyorlar. Partilerimizi, utanmazca ajan ve provakatörlükle suçuyor, esas saldırgan ve provakatör kendileri

Devamı S.8'de

SR-71 Casus Uçakları Diyarbakır'da

Federal Almanya'da yayınlanmakta olan STERN dergisinin Temmuz 1985'te çıkan bir sayısındaki bir habere göre, başta S. Birliği olmak üzere sosyalist ülkelerin deniz üstlerini ve tersanelerini gözetlemek için Avrupa'da değişik rotalar izleyerek faaliyetlerini sürdüren SR-71 adlı ABD casus uçakları bu görevleri sırasında D.Bakır'daki Piriçlik Hava Üssü'nü "ikmal" amacıyla kullanıyorlar.

ABD'nin 1960'larda kullandığı U-2 casus uçaklarının yerine 1980'lerde devreye soktuğu SR-71 casus uçakları son derece hızlı ve radarların göremeyeceği yükseklikte uçuyorlar. 31 bin metre kadar yüksekliğe çıkabilen ve "Kara Kuş" adıyla da anılan bu uçakların D.Bakır'daki Piriçlik Hava Üssü'nde "ikmal" yaptıklarını her ne kadar Türkiye yetkilileri yalanladılarsa da 27 Nisan 1960'da İncirlik Hava Üssü'nden kalkıp S. Birliği tarafından düşürülen U-2 casus uçağının hatırlayanların, hele son beş yıldaki Türkiye'yi ABD'ye daha da bağımlı hale getiren faşist diktatörlüğün bölge jandarmalık rolü de gözönünde bulundurulursa, son "ikmal" olayında şaşıracakları bir yön yoktur.

Türkiye'nin bu tür "ikmal" ve "bakım hizmetleri" yeni değil. ABD savaş uçaklarının, 6.Filo dahil birçok savaş gemisinin "ikmal" ve "bakım hizmetleri"nin Türkiye'de yapıldığını bilmeyen yok. Geçen yıl ABD'nin Lübnan'a saldırılarında nasıl İncirlik Hava Üssü'nden yaralandığı hala taptaze hatırlardadır. Tüm bunlar dışa yansyanlardır. Bir de "ikmal", bakım vs." diye formüle edilen ihanet anlaşmalarının perde arkası düşünülüşünde diktatörlüğün yalanlamalarını veya gerçekleri saptırma çabalarının iç yüzünü görmek için fazla uzaklara gitmeye bile gerek olmadığı açıkça ortaya çıkar.

Evren-Özal çetesinin SR-71 casus uçaklarının D.Bakır'daki Piriçlik Hava Üssü'nde "ikmal" yaptıklarına ilişkin haberi yalanlamaları da yukarıda sözünü ettiğimiz gerçekler ışığında değerlendirilmelidir.

Türkiye ve Kürdistan halklarının dostu S. Birliği'ne yönelik emperyalist plan ve komplolarda faşist Evren diktatörlüğünün ortak olduğu ve önemli görevler üstlendiği en geniş yığınlar nezdinde propaganda edilmeli, faşizmin yalan ve demogojileri açığa vurulmalıdır.

Rejimin

Çürüklüğünün Açık Göstergesi

Faşist rejimin siyasal bünyesini saran bunalımlar, her yeni gün daha da derinleşiyor. ANAP hükümetinin bilinçli ve ısrarlı olarak yürürlükte tuttuğu ekonomi-politika, büyük iç ve dış tekelileri, emperyalist finans çevrelerini, ihracatçı çevreleri leş kargaları gibi Türkiye'nin başına üstürmüştü; vurgun, talan, rüşvet ve soygun ayyuka çıkmış. Aşırı sömürü ve kar hırsı; gözü dönmüş vahşi rekabet ve çelişkileri gizleyemez boyutlara ulaştı. Uluslararası silah tekelinden Türk armalönüne, polisinden, savcısından, bakan ve generaline dek faşist rejimin su başlarını tutan, ona destek veren tüm kesimlerin vurgunları, aldıkları rüşvetler, her gün boy boy gazete sayfalarında sergileniyor.

Özal hükümeti, artık salt Türkiye ve Kürdistan'ın geniş emekçi kitlelerinin değil, değişik burjuva çevrelerinin de boy hedefi haline geldi. Daha kısa bir süre önce hükümeti göklere çıkartan kimi burjuva çevreler, şimdi ona ateş püskürüyorlar (ama bu konuda da, gerçekleri gizleyen ikilyüzlü bir politika izliyorlar. Özal hükümetinin esas emperyalizme usaklık eden halk düşmanı politikasını gözlerden uzak tutmak, talan ve sömürü düzenini mesrulaştırmak için Özal ailesinin showlarını ön plana çıkarıyorlar. Bütün bunlar faşist rejimin siyasal çürümeye yüz tutma sürecini derinleştiriyor.

Rejimdeki siyasal çatlak ve çürüklükler, belirgin biçimde, kukla parlamentoda ve cuntanın parlamento partilerinin kayan zeminlerinde kendini gösteriyor. Generalerin kurduğutuğu "İktidar" ve "muhafelet" partilerinin 6 Kasım 1983 genel ve 25 Mart 1984 yerel "seçimleri"nde yedikleri şamardan sonra başla-

yan tecrit olma ve çözüme sürecleri geçtiğimiz günlerde yapılan parti kongreleri ile doruk noktaya ulaştı.

Hatırlardadır: DYP Kongresi öncesinde, parlamentoda her türlü taktik ve zorbalığa rağmen ancak muhafelet olabilmış partilerinin halk arasında desteğinin kalmadığını gören generaller M. Yazar aracılığıyla DYP'ye el atmışlar, Demirel'i işbirliği ve uzlaşmaya çekmek için hayli uğraşmışlardı. Ancak M. Yazar'ın başkanlığında, DYP ile generalerin partisi MDP'yi birleştirme çabaları, DYP Kongresinde suya düşmüştü.

Ardından generallerin kurduğutuğu, sözümona solcu "muhafelet" partisi HP Kongresi'nde de emir komuta zinciri içinde parti kurup muhalif siyasetçiliğe soyunan Necdet Calp ve takımı partinin başında kalabilmek için çevirdikleri bütün dolaplara rağmen koltuklarını kaybettiler.

Boşuna söylenmemiş "Yol olmaya görsün" diye. Nihayet orduna eskilmiş pasası Turgut Sunalp'ın MDP'si de aynı yola koyuldu. MDP Kongresi öncesinde, eskilmiş Paşa'nın yerine parti içinde bir alternatif çıkarmak üzere komiteler kuruldu, "sivil bir aday" piyasaya sürüldü. Generalerin zorbalıkla subaşlarını tuttuğu bu beş yıllık faşist rejime; onun şahsında halkın askerlere duyduğu nefreti itiraf eder bir biçimde "parti başkanlığına asker yerine bir sivilin getirilmesinin daha doğru olacağı" gerekçesiyle Turgut Sunalp düşürüldü.

DYP ve HP'deki gelişmeler için pek söylenemez ama MDP'deki gelişmeler, anlaşıldığı kadarıyla bir kongreden çok yine danışıklı bir "nöbet değiştirme" törenine benziyor.

Rüşvet Düzeni

yanın en zengin on generalinden biri olan Tahsin Şahinkaya ve benzeri ordu yöneticileri bu serveti "alınlarının teri"yle kazanacak değiller ya. Kapitalizmde sermaye sahiplerinin, ordu ve diğer devlet yöneticilerinin serveti yağma, hırsızlık, sahtekarlık yoluyla birliktir. Faşizm düzeni, hırsızları, sah-

Baştarafı S.1'de tekarları, yağmacıları yurtsever; emekçilerin çıkarlarını kollayanları vatan haini göznerlerin düzenidir. Bu düzen yıkılmadıkça, iktidar gerçek vatanseverlerin eline geçmedikçe halkın çıkarları korunamaz. Çözümün köklü olabilmesi için bu düzen değişmelidir.

Fakat ister kongreyle kazanılmış seçimler, isterse de "danışıklı nöbet değişikliği" biçiminde olsun meydana gelen bu siyasal gelişmeler, gelişmeleri kendi boyutunda görenler açısından açık bir şeyi gösteriyor: Beşinci yılını doldurmak üzere olan faşist diktatörlük yalnız ekonomik alanda değil politik alanda da beceriksizlik ve başarısızlıkların içerisinde bocalıyor. Rejimin geçerli tek alternatif ve ebediliği masalı tutmamıştır. Faşist diktatörlük, arkasındaki desteği arttırmak için başvarduğu büyük tekelilerin ve diğer burjuva çevrelerinin çıkarlarını uzlaştırmaya, onları tek bir politik platform etrafında birleştirme çabalarında başarısızlığa uğramış, rejimin karakteri gereği, burjuva kesimler arasındaki çatlakları derinleştirmiştir. Toplumun pasif bir sürü olmadığı, toplumu yönetmenin emir komuta zinciri içinde orduyu yönetmeye benzemediği toplumsal gelişmelerin kendine özgü yasaları olduğu ve hiçbir baskı ve zorbalığın bu yasalar tarafından belirlenen gidişatı durduramayacağı ortaya çıkmıştır. Bu "acı gerçeği" bugün generaller de, yüreklerine düşen korku ateşiyle birlikte yurdıyorlar, bütün demagojilerine rağmen MDP Kongresi'ndeki irkarrlarıyla halklarımızın eli kanlı generalere duyduğu nefreti kabul etmek zorunda kalıyorlar. Bu nefret çaresiz onları danışıklı oynamaya zorluyor.

Öte yandan DYP, HP ve MDP kongrelerindeki gelişmelere, Özal hükümetinin ayyuka çıkmış ahlaksızlıklarına; bundan doğan yıpranmışlığa da fazla umut bağlanamaz. Hele hele tek başına böylesi gelişmelerin, faşist rejimin sonunu getirebileceği gibi bir hayale hiçbir zaman kapılmamak lazım. Çünkü ne kadar derin olursa olsun böylesi çatlaklıklar, yıpranmışlıklar tek başına rejimin sonunu getirmeye yetmez. Rejimin sonunu getirecek olan Türkiye ve Kürdistan halklarının tüm anti faşist güçlerinin; kararlı, her türlü mücadele araç ve biçimleriyle donanmış; tüm legal hayallerden arınmış örgütlü mücadeledir. Böylesi

bir mücadele yükseldikçe, ortaya çıkan çatlaklar ve rejimin yıpranmışlığı bir anlam ifade edebilir. Yoksa burjuva basınının, sosyal demokratların ve ne yazık ki kimi solcu çevrelerin yaptıkları gibi böylesi gelişmeleri olduğundan fazla abartmak boşuna kürek çekmek, hatta halkı aldatmak olur.

DERİK'TE TERÖR KASIRGASI ESİYOR

Sömürgeci tekli Türk burjuvazisinin Kürdistan'ı ileri bir karakol, askeri bir karargah, bir zindana dönüştürme ve halkımızı imhaya yönelik planları tüm şiddetle uygulanıyor. Halkımızın maruz kaldığı sömürgeci faşist baskı, terör, sömürü ve işkenceler zaten çekilmeden safeler içindeki yaşamı, tümden çekilmez hale sokuyor.

Sömürgeci tekeli burjuvazinin, yıllardan beri uyguladığı, Kürdistan'ı her yönde, bir kene gibi emme politika ve uygulamalarında, en büyük destek ve işbirlikçileri, başta ABD emperyalizmi olmak üzere uluslararası sermaye ile Kürdistan'daki, işbirlikçi kodamanlar ve diğer yerel gerici güçler arasındaki bağ, günümüzde Nazıvarlı bir yapıya bürünerek en son noktasına varmış bulunuyor.

Sömürgeci faşist diktatörlükle, Kürdistan'daki işbirlikçi güçler arasındaki ilişkileri, canlı örneklerle sunmak amacıyla Mardin'in Derik ilçesindeki uygulamalardan hareket etmek bile, ilşkinin boyutlarını tüm çıplaklığıyla ortaya sermeye yeter.

Şimdi bunları sıra ile aktarmaya çalışayım.

NAMUSUMUZA EL UZATİYORLAR

Derik'in BOZOK köyünden geçen BOTAS petrol boru hatını korumakla görevli, Bozok köyü karakolunun çavuşu yani iki serseri alarak, gecelerin köy evlerinden birine giriyor. Evde bulunan baba ve oğluna uydurma bir görev vererek, baskı ile onları köyün dışına gönderiyorlar. Daha sonra tekrar geri dönüp, eve geliyorlar. Evde bulunan, savunmasız ana ve geline saldırıp, namuslarına el atıyorlar. Kadınların direnmesi ve haykırışlarını duyan köylüler hemen toplanıp, kadınları bu üç kişinin ellerinden alıyorlar. Sabahleyin ilk iş olarak Derik hakimine başvuruyorlar. Derik hakimi de olayı hemen Di-

yarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı'na intikal ettiriyor. Kısa bir süre sonra çavuşun cezalandırıldığı söylenmesine rağmen yalan ortaya çıkıp çavuşun komşu ilçe Mazıdağı'na tayin ettirildiği anlaşılıyor.

SÖMÜRGEÇİ BURJUVAZİ, "ŞEREFİ ORDU", İŞBİRLİKÇİ YEREL GÜÇLER VE MAFYA EL ELE

Derik'in ANAP'lı belediye başkanı HASIP NECİMOĞLU'nun bir uşağı evli olmasına rağmen, güpegündüz, ilse öğrencisi bir kızı (.....) kaçırtıyor. Günlerce bizzat belediye başkanı tarafından "güvenlik güçleri" bildikleri halde saklanıyor. Tamamen zora dayalı ve kızın istemi dışında yapılan bu kaçırma olayının ardını bırakmayan kızın alled, tüm olanaklarını seferber ederek, belediye başkanını köşeye kestiriyor. Köşeye sıkışan belediye başkanı kızın ağabeylerini çağırıp "eger olayın peşini bırakmazsanız, sizin örgüt üyesi olduğunuzu söyleyip polislere teslim edeceğim" yoluyla tehditler savuruyor. Kızın ailesinin tüm direnmelerine rağmen, kız zorla belediye başkanının uşağında kalıyor. Olaydan sonra bu işin bizzat belediye başkanı ve aşiretinin onayı ile yapıldığı öğreniliyor. 12 Eylül öncesinin AP'li 25 Mart sonrasının ANAP'lı belediye başkanı Hasip NECİMOĞLU eski belediye başkanlığı döneminde milyonlarca lira yolsuzluk yapmıştır. Örneğin, ET ve Balık Kurumu'nun hizmetine sokulmak amacıyla belediyeye gönderilen bir TIR belediye başkanı tarafından satılıp parası da cebeye atılmıştır. Bunun yerine dört tekerlekli ve ancak üzerindeki kutu gibi birbirine çakılmış seçtan oluşan bir araba "hizmete tahsis" edilip saçların üzerine de büyük kırmızı harflerle "ET VE BALIK KURUMU KOMBİNEZONU" yazısı yazdırılmıştır.

Ayrıca kanalizasyon çalışma-

ları, yol yapımı ve daha bir çok hizmet amacıyla belediyeye dönemin hükümetinden alınan milyonlarca para hükümetin de çıkıca bilmesine rağmen belediye başkanı tarafından cebeye atılmıştır.

12 Eylül sonrasında yapılan şikayetler üzerine bu şahıs hakkında göstermelik bir soruşturma açılmış belli bir süre gözaltında tutulduktan sonra serbest bırakılmış fakat dosyası kapanmamıştır.

Bu belediye başkanı, hakkındaki yolsuzluk dosyası kapanmadığı halde, 25 Mart yerel seçimlerinde ANAP'tan belediye başkanlığına adaylığını koymuştu. Yapılan çok yönlü şikayetler üzerine eski AP'li ve Necimoğulları'nın eski dostu olan Mardin'in İşbirlikçi Kodamanlarından ANAP'ı Adalet Bakanı Necat ELDİM imdadına yetiştirip Mardin Cumhuriyet Sayıcılığındaki dosyaya el koyup kapatmıştı.

Milyonlarca lira harcanarak ANAP iktidarının her türlü yardımı, destek ve halk üzerindeki yoğun baskı ve tehditler sonucu Hasip Necimoğulu ANAP'tan Derik belediye başkanı olmuştur.

Hasip Necimoğulu'nun ağabeyi ABİDİN NECİMOĞLU Derik'in diğer büyük işbirlikçi aşireti olan Türklerin reis döneminin CHP milletvekili Abdurrahman Türkü çıkar çalışmaları sonucu öldürmekten şük olarak yıllarca değişik cezaevlerinde yatmıştır. Cezaevinde kaldığı zamanlarda dönemin Başbakanı Süleyman DEMİREL tarafından defalarca ziyaret edilmiş O'nun destek ve babalarıyla çok rahat bir cezaevi yaşamı sürdürmüş; cezaevde aza indirilerek büyük kolaylıklar sağlanmıştır. En son kaldığı İzmir cezaevinde, Türkiye'nin belli başlı babalarıyla tanışmış böylece Mafya babalarına adım atmıştır. 1982'de hapisten çıktığında İzmir yeraltı dünyasına girmiş kısa zamanda da İzmir'in en büyük Mafya babası durumuna gelmiştir. Feodal aşiret reisliğinden

İşbirlikçi burjuvaziliğe oradan da Mafya babalığına gelen ABİDİN NECİMOĞLU kamuoyunda da tanınmaktadır.

Ankaralı zengin bir allenin kızı olan Deniz AKTOPUK'un kaçırılması olayında, basında günlerce sözkonusu olmuşt'u. Deniz AKTOPUK'u O'nun adamlarının kaçırdığı gün gibi ortadayken, gözaltına alındıktan hemen sonra serbest bırakılmıştır. Abidin NECİMOĞLU kızın ailesinden istediği parayı alıp, üçte bir payının Ankara Emniyet Müdürü'ne yedirdikten sonra, bir deniz AKTOPUK'u kaçırınlarla, kızın bulunduğu ve kaçırınların tutuklandıkları haberi gazetelerde çıktı. Bunu da Türk polisinin "başarı ve kahramanlığı" şeklinde lanse ettiler. Fakat olayın özünü bilenler, Türk polis teşkilatından, Cumhurbaşkanına uzanan ağın ne denilmez, ne denil şerefsizce olduğunu bir kez daha öğrendiler.

Bununla da bitmiyor. Şu anda, uyuşturucu madde ve her nevi kaçakçılıkla gas gibi yollarla, üç yıl gibi kısa bir sürede milyarlar üzerinde bir imparatorluk kurma yolunda olan bu şahsa, İzmir'in en yetkili şahısları bile, köpek gibi sadık bir şekilde, bir dediklini iki etmiyorlar. İstanbul ve İzmir'de büyük yatırımlara yönelik Abidin NECİMOĞLU kendi sınıfdaşları gibi, O da, "namuslu iş adamı" rolünü oynuyor.

Kendi soyundan olan tüm "vatanperver" insanlar gibi, bu şahıs da hem "vatanperver", hem de, kendisini hiç mi hiç yanış bırakmayan "şerefli Türk Ordusu" na olan sevgi dolu yardımlarını esgemediğini her seferinde kanıtıyor. Nasıl mı? İşte size bir örnek:

Mardin Tuğay Komutanlığı'nın hasta olan karısı, aylarca, İzmir'de, tam teşkilatlı tedavi görüyor. Ve bunun tüm masraflarını da Abidin NECİMOĞLU ödüyor. Her Derik'e gelişinde, Mardin'in tüm illeri gelen "devlet adamları" nı hediyelere boğuyor.

Derik'ten örneklerle devam edeyim. TC.Ziraat Bankası'nın Derik şubesine köylülere dağıtılmak amacıyla gönderilen kredilerin tümü, başta ANAP'ı be-

lediye başkanı Hasip NECİMOĞLU, ANAP Derik ilçe başkanı Piro MEHMETOĞLU, ANAP ilçe encümen başkanı Mehmet GÜNEŞ ve bir-iki kodaman arasında kardeş payı bölüşüyor.

Yeni biten belediye çarşısı ve diğer ihaleler, Necim OĞULLARI ve onları destekleyenler arasında pay ediliyor. Mehmet GÜNEŞ, belediye çarşısında, en büyük payı kendisine ayırdığı için belediye başkanı ile araları biraz bozulmuş durumdadır.

Bir içki sofrasında, sömürgeci damarı şahlanıp, belediye başkanına "hakaret"(rezillerin rezilleri hakareti) eden Derik bas-komiseri ertesi gün, işinden atılacağı korkusundan araya adam sokarak belediye başkanından özür diliyor. Zavallı başkomiser, paranın olduğu yerde "Türk kanının bile beş para etmediğini bilmiyormuş" herhalde.

SANKİ ASKERİ YATIRIMLAR VE OPERASYONLAR İLÇESİDİR DERİK

Sömürgeci güçlerin, Derik halkından, Derik halkının bağrından yetişen yüzlerce devrimci, yurtsever, anti-faşist, demokrat insanlardan ne denil korkutuklarını,yaptıkları yatırımlar tüm çıplaklığıyla gözler önüne seriyor.

Derik'in üç kilometre ötesinde, Derik Mardin yolu üstünde bulunan Telbisim köyünde, köyün çok büyük bir kısmını kapsayacak şekilde ve 700 jandarmayı barındıracak askeri bir kışla yapıldı. Jandarmaların yerleşmesiyle, köye yıllardan beri alin teri dökmüş aileler tek tek köyden koparılıp, aç perişan durumda bırakıldılar. Her gün bir köyde terör estiren bu milletler güçleri, ilerisi için büyük bir yatırım oluyorlar.

Nufüsü 20 bin dolayında olan Derik'te genç insan sayısı 4 bin 1 aşmaktadır. Ulusal ve toplumsal savaşında, kanını vermeye hazır insanları, öncelikle de gençleri hemen hemen tümüyle barındıracak büyük bir cezaevi yapıldı Derik'in içinde. Yapılan bu zindanda, gelecek için büyük kaygılar duydukları-

ni açığa vuran sömürgeciler böylelikle, Diyarbakır ve Mardin'e kadar gitme zahmetinden de kurtulmuş olacaklar.

Derik, tarihi boyunca bir tek generalin uğramadığı bir ilçedir. Fakat 12 Eylül sonrasında generallerin ayakları Derik'ten kesiliyor. Belediye başkanı, derik kaymakamı ve diğer askeri sorumlularla, generaller kapalı kapılar ardında, Derik'te bir zindana dönüştürme, Derik halkının savaşını durdurma planlarını yapıyorlar.

Bir yandan, sömürgeci baskılara halkımızı imhaya yönelik, izlediği faşist-baskı ve terör politikasıyla, açlığı bile halkımıza fazla gören sömürgeci faşist diktatörlüğü, öte yandan da, anti-komünist bir yöre etrafında halkımızı yıldırıyaya çalışmaktadır.

Mardin Tuğay Komutanı, Derik'in bütün köy muhtarlarını Derik ilsesinin bahçesinde toplayarak şöyle diyor:

"Duyduğumuza göre, teröristler köylere gellip sizlerden yardım istiyorlarmış. Onlara yardım yapmayın veya onları barındırmayın demiyoruz. Karılarınızı da peşkeş çekin. Ama bize haber verin." Ve konuşmasını şöyle sürdürüyor.

"Teröristler, Suriye ve Rusya'dan destek alıp kıskırtılıyorlar. Oralardaki kamplarda eğitiliyorlar. Aklınızı başınıza alın. Rusya ve Suriye bir olup bize saldıracaklar..."

Halkın gözünü korkutmak için, sık sık operasyonlar düzenleyip, halkı toplu dayaklardan geçiren sömürgeci faşist-militer güçler, son olarak yine, Derik ve köylerini kapsayan ve "terörist avı" bahanesiyle yapılan operasyonlarda, bir çok genç hiçbir şey yokken gözaltına alınıp dayak ve işkencelerden geçirilmiş, köylerde yoğun baskılar uygulanmıştır. Kısacası Derik'te zulüm kasırgası esiyor.

Sömürgeci tekelci burjuvazinin yerel işbirlikçi güçlerin desteğinde yüz yıllardır, Kürdistan'da uyguladıkları baskı, terör, yeraltı yerüstü zenginlik kaynaklarını talan, tarihini, dilini, kül-

Devamı S.9'da

Turcel DİLAN

Hatay Kurtarıldı Mı, İlhak Mı Edildi ?

Geçen Haziran ayında, Suudi Arabistan İstanbul Başkonsolosluğu'nun iki Hataylı'ya vize vermemesi üzerine, Osmanlı ve Türkiye Cumhuriyeti tarihinde olduğu gibi, burjuvazinin hükümeti ve muhalefeti bu olaya tepki göstermede yarıştılar.

Osmanlı tarihinde hep böyle olmuştur. Tarihe İttihat ve Terakki diye geçen güç, despot Osmanlı İmparatorluğu'na başkaldıran halkların haklı mücadelesine, Sultan Abdulhamit'ten daha azgınca saldırmışlar. Arap, Kürt, Ermeni ve Balkan halklarının haklı ve adil mücadelesini kırmada İttihat ve Terakkiçiler tarihte eşine az rastlanmamış katliamlar seğilediler.

Bir İttihat ve Terakkiçi olan Mustafa Kemal'de, dağılmaya yüz tutmuş Osmanlı İmparatorluğuna ruh kazandırmak ve kanlı, despot imparatorluğa başkaldıran halkların mücadelesini bastırmak için en kanlı kıyımları gerçekleştirdi. Mustafa Kemal'in bu kanlı kıyımlarından birisi de, Arap ve Ermeni halklarının yaşadığı Hatay'da gerçekleştirildi.

Tarihi çarpıtarak, gerçekleri örtbas etmek,sömürücü güçlerin belirgin bir karakteridir. Ecevit de halkların haklı mücadelelerini bastırmada kendi atalarına sadık kalarak, Suudi Arabistan konsolosluğunun iki Hataylı'ya vize vermemesine iktidardan çok daha kızmış olacak ki, kendisi iktidara söz sırasını vermeden, Hatay'daki Arap, Ermeni halklarının mücadelesini karalayarak, Türk işgalci birliklerinin orada döktükleri kanı ve yaptıkları vahşeti savunmaktadır. (Bak.Nokta,23 Haziran 1985)

Hatay'da olup bitenler, Ecevit'in tersyüz ettiği gibi midir?.. Fransız işgali altındayken halk oylamasıyla Türk'lüğünü kanıtlayan Hatay" diyor Ecevit. Ama tarih Ecevit'in söylediği gibi yazmıyor. Tarih, Hatay'a Türklerin işgalci güçlerini, suvari birliklerini akın akın getirterek kırim üstüne kırim gerçekleştirecek, Hatay'ı zorla Türkiye'ye kattığını yazıyor.

1935'de Fransa işgal altındaki bazı bölgelerden çekiliyordu. İktidara gelen Halk Cephesi, Fransa'nın Almanya ile savaşta girme ihtimali artınca, Türkiye ile Hatay konusunda uzlaşmaya gitti. Fransa, Suriye'nin bir

parçası olan Hatay'ı Suriye'den alıp Türkiye'ye verdi. O sıralarda Hatay'da dökülen kanlara yenisiyi eklemek için Mustafa Kemal'de Hatay'a gitmek üzere yola çıkmıştı. Ancak, Konya'da Fransa'nın kendi desteğinde Hatay'ı Türklerle bırakacağını bildirince Mustafa Kemal'in yeni kıyımlar yapması önlendi.

Fransa 1937'de Hatay'a "özerklik" tanıdıktan sonra Fransız-Türk karma komisyonu oluşturuldu. Bu süreçte, ileride yapılacak seçimlerde çoğunluk sağlamak, azınlıkta olan Türklerin sayısını arttırmak için, Fransız-Türk karma komisyonu dışardan çok sayıda Türk Hatay'a getirtti. Yapılan ilk seçimlerde Türklerin açık hileyle başarılmasına karşı Arap ve Ermeni halklarının tepki göstermesi çatışmalara varınca, seçim tamamlanamadı. İrkcı-şöven tarihçilerin, Hatay'ın en "mutlu" günü olarak gösterdikleri 5 Temmuz 1938 Fransız birliklerinin yanı sıra Türk işgalci suvari birliklerinin Hatay'a girdikleri gündür.

Fransız-Türk karma komisyonu, 22 Temmuz 1938 seçimlerine kadar Türklerin kazanması için dışardan getirilen Türklerin yanısıra, Fransa işgalci birlikleri de Türk işgalci birlikleriyle birlikte, yerli halka karşı baskı dozunu arttırmak sürdürdüler. Ve nihayet 22 Temmuz 1938'de yapılan seçimlerde, süngü zoruyla Türkler'den "Hatay Halk Meclisi"

oluşturuldu. Türklerin Nazi Almanyası'nın yanında yer alma korkusu, Fransa'vı 1939 Haziran'ında "Hatay'ın Türkiye sınırlarına dahil edilmesine razı etti.

Tüm bunlar yapılmamış gibi Ecevit ve burjuva basını Hatay'ın Türklük derecesini ispatlamada birbirleriyle yarışıyorlar.Yarışa dursunlar. Ne onlar ne de ataları hiç bir ulusun ve ulusal azınlığın haklı mücadelesini durduramadılar.

Türk sömürgeçleri 30 Haziran gününü Hatay'ın kurutuluşu olarak kutluyorlar.Hayat kimlerden kurtarıldı? Hatay Suriye Arap topraklarının bir parçası.Hatay'ın işgali binlerce Arap ve Ermeni emekçisinin kanı bahasına gerçekleşti. Türk sömürgeçleri Hatay'ın gerçek sahipleri olan yerli halkı kırimdan geçirerek, Hatay'ın tüm zenginliklerini ve değerlerini kendi sömürü pazarına kattı.

Partimiz dün de bugün de Türkiye'de yaşayan tüm azınlıkların davasını tüm gücüyle destekledi,destekliyor. Partimiz, Türk sömürgeçliğine karşı mücadelelerinde, Türkiye'de yaşayan ulusal azınlıkların Kürdistan halkının vazgeçilmez müttefikleri olduğunu görüyor. Hatay Arap halkı, "kendilerini temsil" faşist parlamentosunda bulunan işbirlikçilere kanmamalı. Onlar Arap halkının çıkarlarını savunmak için değil,Arap halkının davasını Türk sömürgeci burjuvazisine peşkeş çekmek için orada bulunuyorlar.

Çocuğu Hunharca Katletti

Kasabamız Silvan'da Sabri oğlu Hasan Yılar adlı 13 yaşındaki çocuk bir jandarma tarafından G-3 otomatik tüfekle taranarak hunharca katledildi. Böylece kocaman Türk Ordusu'nun "mehmetçik"i minik bir cana kıyarak ne denli "kahraman"(!) olduğunu kanıtlamış oldu.

Hasan, babası bir ağarın yanında çalışan ve kendisi de ailesine ekonomik yardımda bulunmak amacıyla çok küçük yaşta çalışmak zorunda kalan yoksul bir ailenin çocuğuydu. Sermaye sahiplerinin çocukları gibi eğlenmek, oynamak küçük yaşına rağmen kendisine nasip olmalı.. O bir lokantada çalışmak suretiyle ailesine maddi

katkıda bulunuyordu. Ama eğlenmesine, oynamasına, doğru dürüst okumasına müsaade etmeyen sömürgeci güçler, bu kez de canına kıydılar, O'nu bizden koparıp toprağa gömdürdüler.

OLAYIN GELİŞİMİ

16.7.1985 günü sabahı saat 08 sıralarında lokantaya çay istemek amacıyla kahvehaneyi giden Hasan, o esnada kahvehanede bulunan, Kürt halkına karşı kinle dolmuş, gözü dönmüş bir askerle karşılaştı.

Asker, "bana acele bir çorba getir!" diyor.

Devamı S.11'de

HEVAL

Pêşeng: Sayfa 5

İki Beyaz Ticareti

Gelirleri itibarıyla sermaye şirketlerinin, ihracatçı holdinglerin gerçek sahipleri gün geçtikçe yaşamın her alanına girmeye pazarlarını büyük oranda artırmaya devam ediyorlar.

İki BEYAZ'ın ticareti başını almış yürüyor. İstanbul'un birçok otelinde gerek uyusturucu, gerekse beyaz kadın ticareti yapılıyor ve bu tür işler gittikçe yaygınlaşıyor. Bu alanlarda çalışanların çoğu da sermaye şirketleri olan ihracatçı holdingler gibi devlet desteği görüyorlar. Her ne kadar bu yarı-yasal görünümdeki kuruluşlar, yatırım ve vergi indiriminden faydalanamıyor, sübvansiyeye edilmiyorlarsa da devlet ve devletin güvenlik (emniyet) güçleri tarafından korunuyor ve hatta yaygınlaştırılıyorlar. Bu yeni destek türü de zaten bu kuruluşlara yetiyor.

Yabancı turistlerin ve özellikle Arap asıllı turistlerin yaygın olduğu semtlerde yuvalanan bu yarı-yasal kuruluşlar apaçık çalışıyorlar. Bu durum gittikçe geniş kesimlerin dikkatini üzerine çekiyor.

İstanbul'un Aksaray semtinde gördüğüm dayalı,video lu ve üstelik oldukça geniş birörünün ilk başlarda neye yaradığını bilmiyordum, Sonraları birgün oradan geçerken o civarlardaki polis karakolundan polislerin oraya davet edildiğini, yemekler yendiğini, içkiler içildiğini gördüm. Bu olay oldukça ilgimi çekmişti. Biraz ilgilendim. Sonunda tanıdığım birinden orada beyaz kadın ticareti yapıldığını, bir nevi randevu evi bürosu olduğunu öğrenecektim. Konuştüğüm kişi bana durumun polislin bilgisi dahilinde olduğunu, bu yüzden polislin belirli aralıklarla davet edildiğini ve oranın polis tarafından haraca bağlandığını söyledi. Gerçek de buydu!

Artık yapılması olası diğer karanlık işleri ve ayrıca polise ödenen bahşişleri hesaplamak ve toplumumuzdaki sosyal erozyonu düşünmek de bizlere kalıyor.

İstanbul'un değişik semtlerinde benzeri olaylar yoğun bir şekilde yaşanıyor.

Ekonomik ve sosyal açmazlardan kaynaklanan ayrıca bazı karanlık eller için de karlı birer yatırım alanı olan bu yaşam tarzına ilişkin farklı iki örnek daha vereceğim.

İki, bir gece taksitle Tarlabasın'dan geçerken her tarafı kan içerisinde, çırılçıplak soyunmuş, ortalığı birbirine katan yoldan geçen arabaları kovayan polis ve bekçilerle boğuşan hayat kadınının durumu gerçekten utanç vericiydi. Yolcusu olduğumuz taksi şoförü Tarlabasın'da sık sık bu ve benzeri olaylara tanık olduğunu söylüyordu.

Sözkonusu semt traşadan işsizlik ve yoksulluk yüzünden kaçanların biricik uğrak yeri idi. İş bulma ümidiyle buraya gelen insanlar iş bulamıyor, hırsızlık, gaspçı, karaborsa ve uyusturucu kaçakçısı şebekelerin arasına katılıyorlar. Bu bataklık ve sosyal yaşamdaki çöküşün ürünü olan yasa-dışı şebekeler, semtleri veya semtlerdeki bölgeleri adeta parsellemiş durumdadılar. Yani bu gibi yerlerde serbest rekabet ve ütopyik liberal ekonomik kanunlar işlemiyor. Kimse diğerinin

yaşam alanı olan pazar bölgesine giremiyor. Pazarın ihlal durumunda ise, kavgalar, çatışmalar başgösteriyor.

Uyusturucu kaçakçıları, perakendeci satıcı olarak da küçük çocukları kullanıyorlar. Bu çocuklar geceleri otelleri ve diğer yerleri, sokak aralarını dolayarak uyusturucu pazarlıyorlar.

İkinci olarak da, Aksaray'dan Yenikapı'ya doğru uzanan Mustafa Kemal Caddesi'nin sol yönündeki bir sokak kavşağında, kaldırımın hemen üzerinden Yenikapı'ya doğru her akşam üstü sahnelenen olaylara değineceğim.

Bu noktaya taksitle veya yayan olarak Aksaray yönünden gelen hayat kadınıları defilelerde mankenlerin podyuma çıkışını andırırçasına yürürlerken oradaki kalabalık erkek topluluğuyla da, toplu pazarlık sistemimizi andırırçasına sıkı pazarlık yapıyorlar.

Yaşamak için kendi vücutlarını satmaktan başka seçenekleri kalmamış bu insanların genellikle pazarlık esasında güçsüz olduklarını da belirtmek istiyorum.

Devamı S.9'da

1/7/1985
S. CAN

Amansız Baskılar

Yoldaşlar,

Buradaki örgütsel durumun iyileştirilmesi için çalışıyoruz. Kamufle olabilmek için yoğun çaba harcamak zorunda kalıyoruz. Bu da bizi önemli zorluklarla karşı karşıya bırakıyor. Ancak, sürece daha etkin müdahale etmek için vargücümüzü seferber etmemiz gerektiğini de biliyoruz. Ama illşkiler ağımsızdaki bazı aksaklıklarımızın ortaya çıkması ve organizasyondaki yetersizliklerimiz verimin yüksek bir düzeye çıkarılmasını olumsuz yönde etkiliyor.

Ülkemizdeki faşist baskılar günbegün artmakta. Halkımızın dili, kültürü her türlü ulusal demokratik hakları ayaklar altına alınmıştır. Hergün yeni yeni barbarlık örnekleri sergileniyor.

Sınır yörelerine yakın büyük yerleşim yerlerinin (şehir ve kasabaların) giriş ve çıkışlarında kontrol noktaları oluşturan jandarma ve polis birliklerinden müteşekkil ceteler, yoğun

aramalarda, kimlik yoklamalarında bulunmakta, gelen ve gidenler deftere kaydedilmekte, terör estirilmektedir. Aramalar, "takip" adı altındaki operasyonlar, psikolojik baskılar günün gün artıyor. Halinde yaşamla sıkı sıkıya kaynaştırılmıştır. Sınır yörelerindeki köylüler "sivil mülki" kabul etmeye zorlanıyor. Bunun için tehditler, baskılar, işkenceler yoğunlaştırılıyor. "Sivil mülkler"de yer almak istemeyenleri sık sık köylerinden kovarı faşist diktatörlüğün asker-polis güçleri halkımıza zorlu bir dönem yaşatıyorlar.

Ancak, öte yandan, halkın yönetime karşı tepkisi yükseliyor. Faşizmin amansız baskıları aynı zamanda halkın düşmanı daha iyi tanınması da neden olmamakta. Kıprıdanmalar daha şimdiden başgöstermekte. Yarın yığınlar hareket geçecektir. Faşizmi kahredip yıkacaktır.

14. 7, 1985

EMİN

MİLİTANIN SÖZLÜĞÜ

Hazırlayan: Jar PÊŞENĞI

KOMÜNİSTİN YARATICI AKTİFLİĞİ; Parti üyesinin en önemli niteliklerinden biri de, onun somut durumda uyum sağlayabilme becerisi, sadece ona verilen görevleri yerine getirmekle yetinmesi değil, aynı zamanda kişisel inisiyatif gösterecek özgül koşullara bağlı bir biçimde kendi çalışmasının boyutlarını zenginleştirebilmesidir. Çalışmalarında formallizm ve şablonculuğa kaçmaması, her zaman sadece direktif ve kararları beklemekle yetinmemesi, parti politikası ve emekçi halkın çıkarları adına sürekli hareket, çalışma içinde bulunması, işkimiş, etkisiz kalmayana çalışma biçimi ve yöntemlerinden kendisini arındırması, görevleri derin özüne girerek başarıyla uygulayabilmesi için iyice kavraması özelliklerinin varolmasını gerektirmektedir.

Parti örgütlerinin önemli bir görevi; onların öncü rolünü sürekli arttırmada özel bir rol oynayacak, her komünistin yaratıcı aktifliğini geliştirmektir. Bugün bu durumun Partimiz açısından hayati bir önemi vardır.

PARTİ ÇALIŞMASINDA YARATICI RİSK: Bu, partinin amaç ve görevleri adına yaratıcı düşünme ve yaratıcı arayışı teşvik eden, çalışmalarda yeni ve ileri olanın yerleşmesini sağlayan, kabul edilen ama tüm faktör ve koşulları aynı şekilde gelişmenin bütününün son durumu - her yönüyle belli olmayan- eylem, davranış ve girişimi içerir. Parti çalışmasında yaratıcı riske girişildiğinde biraz önce belirttiğimiz bilinmeyen ara bağlantı veya kesin durum dışında önceden bilinmesi zorunlu olan temel eğilimlerin ve mevcut alandaki gelişmelerin ana yönünün tanınması, bu konuda gerekli bilgiye sahip olunmasıdır. Bu da; parti programı ve tüzüğü, parti politikası ve ülkeminin somut durumuyla, toplumun gelişme yasalarıyla tam uyum sağlayan, eylem, hareket, mücadelelerle elde edilir.

Parti, devrimci davanın kaderi için yüksek sorumluluktan, duraylı düşüncenin coşkunluğundan doğan yaratıcı riski desteklemekte, bunu teşvik etmektedir. Yaratıcı riskin en yüksek sorumluluk gerektiren alanı

kuşkusuz parti yönetimidir. Hepimiz biliyoruz ki, herkes gibi yöneticiler de hatalar yapabilirler. Kürdistan gibi sömürge bir ülkede, Partimiz gibi tarihsel açıdan genç bir yapıda; hataların olması daha da mümkündür. Ne ki, bizim hoş karşılayamayacağımız ve her belirlisine karşı kararlı savaşım sürdüreceğimiz durum; hata yapmayı süreklileştirme, tekrarlama, onu bir yaşam tarzı haline getirmektir. Yine çok iyi biliyoruz ki, ancak çalışan, mücadele eden insan hata yapar. Bize göre bunun tersi insanları -pasif, uyuşuk, ligisiz insanların- zaten bir bütün olarak yaşam tarzları hatadır.

Risk olmadan, yaratıcı çalışma mümkün değil ve bizler her zaman akıllı ve mantıklı bir şekilde yaratıcı risklere girişen kadrolarla birlikteyiz. Bununla birlikte akıllı, mantıklı olmayan maceracı risklere bunun yol açacağı tahribatlara karşıyız.

Parti çalışmamızda yaratıcı riskin özünü, Lenin bizlere şu belirlemesiyle anlaşıyor bir şekilde ögütüyordu; "ardından hiç bir tehlike getirmeyen savaşım biçimi ya da politik durum yoktur ve olamaz." Komünist yaratıcılar, parti militanlarımız, giriştikleri her akılcı riskte, bu ödüten hareket ederlerken her savaşım biçimi ya da politik durumun ardından tehlikeden çok yarar getirmesini amaçlar, bunun pratikte böylesi sonuçları getirmesi için inatlı, fedakar bir savaşım yürütürler.

PARTİ ÇALIŞMASINDA YARATICILIK: Parti çalışmasında genel prensiplerin somut olarak özgül koşullara uygun bir şekilde uygulanması, minimal zaman, güç ve araçların bir bütün olarak genel amaç yönünde kullanılması, çalışmaların geliştirilmesidir.

Yaratıcılık; parti organ ve örgütlerinin, üyelerinin çalışmalarında, eylemlerinde önemli bir karakter çizgisidir. Yaratıcı girişim olmadan, parti örgütlerinin yığınlar içinde, toplumsal ve politik yapılar içindeki yönetici, öncü rollerinden söz etmek mümkün değildir.

Parti çalışmasında yaratıcılık, yaşamın bütün alanlarında aktif ve bir bütün olarak yeninin ortaya çıkartılmasına en yerleştirilmesine, gelişmeye somut bir

şekilde yardımda bulunmayla ifade edilir.

Yaratıcılık; parti komite ve örgütlerinin çalışma tarzıdır. Bu çalışma tarzı, parti politikasını yaratıcı bir şekilde uygulamakla, genel görevleri yerine getirmekle, yeni gelişmeleri ortaya çıkartıp sağlamaştırmakla, devrimci çalışmanın her alanında kazanımları zenginleştirmekle sıkı sıkıya bağlıdır.

Parti çalışmasında yaratıcılığın geliştirilmesi, parti örgüt ve organlarının, parti militanlarının, yaratıcı başlangıcın mücadelesinde, yeninin uygulanma sürecinde yardımda bulunması gereken öncülerin pratikle, somut koşullarla, yaşamla daha sıkı bir bağlılığı gerektirmektedir.

KOMÜNİSTİN AKTİF YAŞAM POZİSYONU

Komünistin aktif yaşam pozisyonu; komünistin yaşama, çalışmaya, gelişmelere, parti programının pratik olarak yaşama geçirilmesi, Marksist-Leninist ideallerini ülkemizde yaygınlaştırmaları, ulusal demokratik halk devrimi mücadelesine yönelik ilişkidir.

Komünistin aktif yaşam pozisyonu, Marksist-Leninist düşüncenin üzerinde temellenmekte ve parti üyelerinin, toplumsal-politik, emek, bilimsel, kültürel-yaratıcı, yönetici vs. çalışmalarında gerçekleştirilmektedir.

Aktif yaşam pozisyonu, toplumsal-politik, yurtseverlik ve ahlaki görevlerin kaynaşmış birliğiyle mevcuttur. Konuyu biraz daha somut olarak açıklamaya çalışırsak; aktif yaşam pozisyonunda, parti ve ülke gerçeğinin dayatmış oldukları açık görevler, kişinin gönüllü özgevre dayatmaları bir bütün olarak bilinçle yansımakta ve bu şekilde yaşama uygulanma imkanı bulmaktadır.

Aktif yaşam pozisyonunda, partinin vermiş olduğu görev ve kararları yaratıcı bir şekilde uygulamaya, pozisyonun bir yönünü oluşturuyorsa da, en önemli yönü ve komünisti sürekli bir aktivite ve yaşamsal tavır içinde tutan yönü ise; kişinin kendi kendisine gönüllü ve mutlu olarak dayarak vermiş olduğu özgevreler ve onların uygulanmasıdır.

10. Kuruluş Yıldönümü'nde bir atılım ve yükseliş dönemine yöneldiğimiz bu durumda, parti-
Devamı S.11'de

Baştarafı S.1'de oldukları halde, iç ve dış kamuoyunu yanıltmak, eylemlerinin çirkin yüzünü örtbas edebilmek için kendilerini saldırıya uğramış göstermeye çalışıyorlar.

Oysa olaylar tam da Apocu yöneticilerin iddia ettiklerinin tersi biçimde gelişmiştir: İlk kez saldırıya geçen ve devrimci yurtsever peşmergeleri katleden kendileridir. Öldürme olayları ilk kez Apucuların; biri İKP'li dördü KUK-SE taraftarı beş peşmergeyi dağda tesadüfi bir karşılaşma esnasında katletmiş, silahlarını alarak toprağa gömmeleri üzerine çıkmıştır. Bu yetmiyormuş gibi bir kaç gün sonra kendilerinden kaçan ve olayı açığa çıkaran birini arama ve geri alma bahanesiyle; İKP'nin daha çok yaralı peşmergelerin bulunduğu küçük bir kampına saldırmışlar, orada da peşmergeleri katletmişlerdir. Apocular, sorumsuzca böylesi saldırılara geçince saldırıya uğrayan tarafların peşmergeleri de kendilerini savunmak için Apuculara yönelmiş ve bunun sonucunda sözkonusu edilen Apocular ölmüştür.

Olaylar tamamıyla böyle ve Apocuların provakasyonları sonucu gelişmiş olmasına rağmen, şimdi Apocu yöneticiler kalkmış kuzu postuna bürünmüş kurt misaliyle kendilerini mağdur göstermeye kalkışıyorlar. Kaldı ki olaylarda, sadece saldırıya uğrayan iki gücün peşmergeleri yer almış, ne Partimiz ne de diğer partiler bu çatışmada yer almamışlar.

Apocu yöneticiler, neden olayları tersiyiz ediyorlar? Neden sanki geniş bir "koalisyonun" saldırısına uğramış gibi bir hava yaratıyorlar? Ve neden Partimizi çatışmaların içinde göstermeye kalkışıyorlar? Apocu yöneticiler, bir yıl öncesi, Hakkarî ve Sîirt yöresinde kimi silahlı saldırılara girişerek, sömürgeci faşist diktatörlüğe karşı devrimi başlattıkları propagandasını yapmaya başladılar. Başta Partimiz olmak üzere, hemen hemen Kürdistan'ındaki tüm parti ve örgütleri, bu çıkışların zamansız, cuntanın saldırılarına zemin yaratan eylemler olduklarını, devrimin böylesi çocuksu eylemlerle başarıya ulaşamayacağını, ister istemez yenilgiyi getireceğini belirtmişlerdi. O günden bu yana meydana gelen gelişmeler, bu görüşleri doğruladı. Sömürgeci faşist diktatörlük, iç ve dış kamuoyunda bu

eylemleri bahane ederek, halkımıza karşı çok yoğun bir askeri saldırıya geçti. Binlerce yurtsever köylü tutuklandı... Şehir ve köyler Türk ordusunun çizmeleri altında çiğnendi. Hatta cunta Kürdistan'ın diğer parçalarındaki Kürt yurtsever hareketine saldırırken bile sözkonusu eylemleri bahane etti. Son bir yıl içinde neredeyse 100'e yakın Kürt yurtseveri katledildi. Sınırdaki Kürt köyleri boşatılıyor.

Oysa Kürdistan halkı böyle sineye yoğun ve gaddar bir askeri saldırıya karşı koymaya, devrimin ateşini alevlendirmeye hazır değildi. Bu, ister istemez, halkın safında, saldırılara boyun eğmeye, sinmeye ve geri çekilmeye yolaçtı. Devrimi başlattıklarını iddia eden silahlı adamlara sahip çıkamadı. Cunta, halkı böylelerini barındırmaya ihtar ve teslim etmeye hatta gerekirse öldürmeye zorladı. Apocular bu eylemler sırasında halkı ayaklandırıp yanına çekemediler ama, cunta, zoruyla sözkonusu düşmanca eylemlerini bir bir gerçekleştireyor. Şimdi kırsal alanda kalan tek-tük Apocular, hiç bir yerde barınmıyor, destek göremiyorlar. Böylesine yalıtılmış olarak dolanına da çok kolay cuntanın tuzağına düşüyorlar. Böylesi tuzaklarla şimdiye kadar onlarca fedakar yurtsever insan hayatını kaybetti. Elbette, devrim mücadelesi kan dökülmeden, ölmeden olmaz. Ama, devrimcinin ölümü halkın mücadelesini ilerletiyorsa, onu zafere doğru götürüyorsa yerindedir. Yoksa, yanlış ve zamansız çıkışlarla ölüme gitmek, insanların ölüme göndermek doğru bir tutum olamaz. Hatta böylesi durumlar halk arasında çok yanlış ve zararlı imajların yaratılmasına, Türk ordusunun yenilemeyeceği, onun gazabından hiç kimsenin kurtulamayacağı v.s gibi imajların yaratılmasına yolaçabilir.

Bu eylemlerin yenilgiye götürdüğünü gören Apocular, şimdi yenilgiyi gizlemek ve, yanlışlarını örtbas etmek için manevralara başvuruyorlar. Nisan olayları da bunun ürünüdür. "Biz devrim yapacaktık. Cunta bizimle başa çıkamazdı. Ajan ve provakatörler bize saldırdılar. Önderlerimizi katlettiler. Devrim mücadelemizi engellediler. Bu işte de bizim dışımızdaki herkes; çok geniş bir koalisyon yeraldi!" demeye getiriyorlar. Hem İçerde ve dışardaki militanların gözlerini böylesi şeylerle boyamak, hem de dikkatleri diğer Kürdistanlı parti ve

örgütlere karşı düşmanlığa çevirmek, böylece kendi tutumlarını örtbas etmek istiyorlar.

Oysa, hem iç ve dış kamuoyu hem de PKK'ye inanarak, güvenerek girmiş bu uğurda canını vermekten çekinmeyen militanlar gerçeği görmek, Apocu yöneticilerin yanlışlarının, devrimci güçlere karşı düşmanlıklarının üzerine gitmek zorundadır: Apocu yöneticilerin ajan ve provakatör ilan ettikleri parti ve örgütlerin hiç biri de ajan ve provakatör değil; onlar halklarımızın kurtuluşu uğruna mücadele veren devrimci yurtsever örgütlerdir. Kürdistan halkının sorumlulukları onların da omuzundadır. Eğer Apocular, yanlış zararlı eylemler yapıyor, halka ve devrimcilere yöneliyorlarsa, buna karşı çıkmak, yanlışları teşhir etmek, halkı bu konuda uyarmak, düşmanın planlarını boşa çıkarmak onların görevidir. Böyle yapıyorlar diye, onlara ajan-provakatör denemez.

Oysa Apocu yöneticilerin yaptıklarının çoğu tam da ajan-provakatörlüğe denk düşen eylemlerdir. Onlar kendileri dışında hiç kimseye hayat hakkı tanımak istemiyorlar. Diğer devrimci yurtsever kişi ve örgütlere saldırıyor, insanlarını katlediyorlar. Devrimcilerin, yurtseverlerin, halkın davası uğruna mücadeleye katılmalarını katledilmesi cuntadan başka kime yarar? Kürdistanlı parti ve örgütler arasında kanlı çatışmaların olması kime yarar? Yurt dışında insanların öldürülmelerinin, saldırıya uğramalarının kamuoyunda yarattığı olumsuz itiba kime yarar? Keskin devrimci laflar altındaki zamansız çıkışlar bireysel terörist eylemler kime yarar? Komünistleri, halkımızın dostlarını; şoven, düşman ilan etmek kime yarar? Daha pek çok şey... Açıkta ki böylesi tutum ve eylemler halkımızın düşmanlarından başka kimseye yaramaz. Böylesi tutumlara en çok başvuruların da Apocu yöneticiler olduğunu kim inkar edebilir?

Çatışmalarda Partimiz yer almadığı halde Apocu yöneticiler Partimizi "komple (!)" nun arkasında gibi göstermeye çalışıyorlar. Bu boşuna değil. Partimiz, Apocuların yanlışlarının üzerine giden, doğru devrimci politikasıyla halkımıza güven veren, iç ve dış kamuoyunda saygınlık kazanan bir partidir. Apocu yöneticiler, Partimizin doğru devrimci politikasından ırktıyor. Bu nedenle de Partimize yönelik karalama-

lara giriyorlar. Açılan kampanyanın bir nedeni de, gerçeklerden haberi olmayan, samimi, inanmış taraftarlarını, Partimize;

İki Beyaz Ticareti

Baştarafı S.6'da

rum.

Bugün gerek Türkiye'de gerekse Kürdistan'da yaşamın her alanında ekonomik ve sosyal bunalmış bir tür olayların yaygınlaşmasını sağlıyor.

Faşizmin ekonomik politikası gibi, tekellerden ve karalık güçlerden yana sosyal politikası da tamamen iflas etmiştir.

Ekonomik ve Sosyal Bunalımlardan Kurtuluş için, Sosyal Erozyona Engel için FAŞİZME SON verilmelidir. ●

DERİKTE...

Baştarafı S.4'te tıtrünü yoketme, asımlıasyona uğratma ve soykırım politikası, halkımızın nefretini ve insanca bağımsız bir yaşama olan özlem ve istemlerini gün begün pekiştirmektedir.

Nasıl ki, ABD emperyalistleri, her metre karesine bir bomba yağdırıp, kimyasal silahlarla yakıp, yıkıp, ülkenin her tarafında korkunç katliamlar yapmasına karşın, Vietnam halkının zafelerini engelleyemeyip defolup gittilerse, Türk sömürgecileri ve uluslararası emperyalist güçler, halkımızın üstüne ateş de yağdırsalar, katliamlarla halkımızı yoketmeye çalışırsa da, her metrekaresine bin asker yerleştirip, her tarafını askeri üs ve havaalanları ile donatsalar da, topraklarımızın tümünü zindanlara döndürürlerse de, halkımızın bağımsızlık ve insanca bir yaşama ulaşmasını engelleyemeyip deolup gideceklerdir.

Halkımızla beraber, onun desteğinde, yapamayacağımız, başaramayacağımız hiçbir şey yoktur. Yeter ki şiarımız:

Halk içinde, halkla beraber, halkın desteğinde, halk için, halkın devrimci savaşını olsun. ●

üye ve sempatanlarımıza karşı kışkırtmak, bize karşı saldırılarına zemin yaratmaktadır.

Fakat Partimiz dün olduğu gibi bugün de böyleli saldırdı ve karalama kampanyalarına papuç bırakmayacak, doğru bildiği devrimci politikası doğrultusunda mücadelesine devam edecek, yanlışları, halkımıza zarar veren, fakat düşmanın eylemlerine gerekçe yapmasına yarayan eylemleri teshir edecektir.

Türkiye ve Kürdistan kamuoyu devrimci yurtsever örgütler ve PKK'ye inanmış samimi

Mücadeleye Devam Edeceğiz

Ben bir grup işçiyile birlikte konfeksiyon atölyelerinde çalışıyorum. Biz sabahları saat 08'de iş-başı yapar, 13.00'te öğle yemeğine çıkar, 14.00'de tekrar işe başlar ve 19.00'da akşam paydosu yaparız. C.tesi günleri de yarım gün çalışırız. Her gün iş yerine gidip gelmek için ortalama iki saatimiz gider. Yani ekme-kavgası için her gün ortalama 12 saat fik zamanımız geliyor. Konfeksiyon atölyelerinde ve fabrikalarında hemen hemen çalışan tüm işçiler sendikasızdır. Fabrikalardaki işçiler sigortalı atölyelerde ise sigortalı tek-tük olur. Sekiz-dokuz yaşlarındaki çocuklar da kendi ev ekonomilerine katkıda bulunmak için bu tür iş yerlerinde ayakta (ortak) olarak çalışıyorlar.

Bizler sendikasıız olduğumuz için bizde toplu sözleşmeler de olmaz. Patron kendiliğinde ücretlerimizi artırmaz. Biz kendi kişisel çabalarımızla patronla oturur, tartışır ücretlerimizin artırılmasına talebinde bulunuruz. Hiç bir sosyal güvencemiz olmadığı için patron istediği dakika işimizi son verebiliyor. Onun için kış mevsimlerinde, işler gevşediğinde, patronlar hemen işimizi son verebiliyorlar.

Bütün bunlar yetmiyormuş gibi patronlar bazen akşamları zorla 3-4 saat mesai yaptırır, pazar günlerinde çalıştırır, hızlı çalışmamız ve daha fazla iş çıkarmamız için yoğun baskılar yaparlar.

Yılbaşlarında ve bayramlarda ikramiyeler ödenmediği gibi, geçen şeker bayramı hafta arasına denk geldiği için patron bizim

yurtseverler, Apocu yöneticilerin olayları tersyüz eden açıklamalarına, halkımızın' bağırında çatışmalarına neden olan tutumlarına karşı uyanık olmalı, bütün devrimci yurtsever duyarlılıklarıyla böyleli tutumları boşa çıkarmalıdırlar.

Halkımızın ve devrimci insanlarımızın yurtsever duygularının istismar edilmesini, sömürülmesine meydan vermiyim.

Temmuz 1985

PPKK

Kürdistan Öncü İşçi Partisi
Politik Büro su

bayram tatilimize de göz dikerek bayramda iki hafta önce hesabını yapmıştı. İşçiler arasındaki saygınlığımızdan ve mesleğimdeki düzeyimden yararlanmak isteyen patron, usta başı vasıtasıyla bana şöyle bir öneri getirdi; Bayramdan iki hafta önce hafta sonları yani pazar günleri mesai parası almadan çalışmamızı ve bunun diğer işçilere de kabul ettirmemi istedi. Ben bu teklifi şiddetle reddederek bayram haftasında da tatile rağmen tam haftalık ödenmesi gerektiğini belirttim. Daha sonradan ben işçilerden bir kısmına patronun böyle bir şey istediğini ve kendi tavırımızın ne olduğunu belirttim. İşçiler çok sevindiler. İşçilerin de benimle beraber tavır alması sonucu patron istediğini gerçekleştiremedi.

Daha önceden ben ücretimin artırılmasına talebinde bulunmuş-tum. İşveren benim istediğim ücreti vermeyince ben de tek başıma eyleme geçme kararını aldım. İşe geç gitmeji yavaşılatma ve işten kaytarma eylemine geçtim. Daha sonraları benimle beraber çalışan diğer işçi arkadaşlar da aynı tavrı takindilar.

Bütün bu haksızlıkların ve eksikliklerin örgütsüz lüğüm üden kaynaklandığını bilerek, işverenlere karşı daha aktif çalışmamız gerektiği bilincinde olup, örgütlenmeye ve sendikamızı kurmak için mücadeleye devam edeceğiz.

YAŞASIN DEMOKRATİK SİNİF VE KİTLE SENDİKACILIĞI !

24.6.1985

H. GERNAS

...Nasıl «Armağan» Ediyorlar ?

kez, her şeyden önce taktik düşüncelerle, yani Roma'da Papa'ya karşı kursun sıkılmasından sonra başlayan anti-Bulgar kampanyayı kesintisizce sürdürmek için, sra Bulgaristan'a gelmiş bulunuyordu.

Yukarıda söylediğimiz gibi, ilkönce "Tercüman" kaleme sarıldı. Onu diğer bazı Türk ve Batı gazeteleri izlediler. Ve kısacası, artık istedikleri gibi döktürmeye başladılar: Bulgaristan'da kitlere ötürmeler, müslüman ahali üzerinde baskılar, İslam dinini kuruluşlarını ve anılarını yıkmalar vb... Gösterdikleri neden de şu: "Türk ahaliinin Bulgarlaştırılmasına" karşı direniş. Terör ve insan öldürme haberlerinin kalıplandı ve yayıldığı ana merkez: "Müslüman köylerinin baştanbaşa yıkıldığı" gibi düzmece haberlerle Batı gazetecilerini ve diplomatlarını beslemeye soyunan ABD Sofya Elçiliği! Bu sözümona "haber"ler karşısında en çok hayrete düşenler, Sofya'daki Türk diplomatları oldular. Zira, doğal olarak, sözkonusu "trafik olaylar" dan herkesten önce onlar haberdar olmalıydılar.

Oysa, gerçekte durum heydi ve neler oluyordu? Bulgar müslümanları arasında tedricen oluşan uyanış süreci yeni ölçüler almıştı. Yüzyıllarca egemenlik süren yayılcı İmparatorluk, izlediği özümsemeye politikasının hazin sonuçlarını yıllar yılı aşmaya çalışan bir grup ahalinin öz köklerini kurutmayı ve yoketmeyi başaramamıştı. Bazı yabancı servislerce "Bulgaristan'da "beşinci kol" sayılan Bulgar müslümanları kendi Bulgar isimlerini yeni-

Baştarafı S.12'de den alarak, ulusal benlik bilinci düzeyine çıktıklarını gösterdiler. Bu, Osmanlı İmparatorluğundan süregelen feodal fanatizm kalıntıları üzerinde, uygarlığın zafetinin bir sonucuydu. Yabancı propaganda tarafından yıllar yılı aldatılan bu insanların yüzyıllanmış hürâfelerden gerçek kurtuluşları gerçekleşiyordu. Bunların, sosyalist Bulgaristan'ın yaşamına ve başarılarına sözün tam anlamıyla katılmaları, Bulgar müslümanları olarak ulusal benlik bilinçlerindeki dönüşümün en güçlü kanıtını oluştuyordu. Batı Alman "Spiegel" dergisinin herhâlde raslantıdan uzak olarak belirttiği üzere, bu çalışkan insanlar, Ankara ve İstanbul kenarları gecekondularında işsiz ve ekmeksiz sürünecekleri yerde, Bulgaristan topraklarında üretken ve yararlı ücretle karşılanan emeğin insanları olmayı

yeğliyorlar. Özcesi, Bulgar müslümanlarının kendi ulusal yazgılarına buyruk olma isteği, kendiliğinden doruğunu bulan bu istek, daha nice uzun süre sosyologların dikkatini çekecek olan ilginç ve ender bir olaydır.

Şimdilik, Bulgaristan'a karşı yeni iftira kampanyası devam ediyor. Ülkemizde Bulgar müslümanlarına baskı ve zorkullanım alanı olduğu iddia edilen bölgeleri birçok yabancı gazeteci ve diplomatlar ziyaret etmiş bulunuyorlar. Onları, bu bölgelerde, güler yüzlü insanlar karşıladılar; kendilerine Türk ve Batı değer formasyon araçları tarafından ölüm duyuruları hazırlanmış olmasına karşın, sağ-selâm olduklarını anlattılar. Bu arada, BBC Radyosu tarafından Sovyet tanklarıyla çoktan yerle bir edil-

diği bildirilen Veliçka köyünde (kuzey Bulgaristan) yapılan bir toplantıda büyük görüşmeler oldu. İstanbul'da olağan bir berberi, bazı gazetelerin, sırasıyla, bir Bulgar terörü kurbanı, büyük bir boksör ve ensonu da...fena halde pataklayan Türk demokrasisinden kaçmayı ve yeni anti-Bulgar kışkırtmanın içyüzünü bir yere kadar anlatmayı göze aldığı için bir Bulgar casusu diye göstermeleri üzerine sağduyu sahipleri arasındaki görüşmeler de bundan daha az olmadı. Ne var ki, güllünc olanla hâzin olanın arası kısacık. Çünkü Bulgaristan'a karşı ferî sürülen böyle güllünc yalanlar şübhü giderken, Türk ordusunun tedip (uslandırma) birlikleri, Doğu ve Güney Türkiye'de Kürt, Arap ve diğer azınlıklar üzerinde yapmadıkları zorbalığı bırakmıyorlar. Türkiye özavevleri, yurttaşlık hak ve özgürlüklerini istedikleri için içeri atılan insanlarla dolup taşıyor. Uzağa gitmek gereksiz, yakın geçmişte, başevli Strasburg olan Avrupa Parlamentosu'nun Türkiye'yi hedef tutan bir kararında, bu ükeyi "İnsan haklarının göz göre çiğnendiği", "Kürtlere karşı sistematik bir kırımın uygulandığı", "entelektüel özgürlüğün işkencelerle boğulduğu" vb. bir yer olarak nitelediği bilinir. Türkiye'de bazı çevrelerin, ülkenin gerek azınlık problemini, gerekse insan haklarının çiğnenmesi suçlamalarını başka ülkelere ihraç etmeye yeltenişleri hiç de dikiş tutar gibi değildir. Bunlar, yalnızca, daha önceki anti-Bulgar kampanyanın gayet iyi bilinen rejsörleri tarafından destekleniyor. Onlar için, Türkiye, Vaşington'da ve diğer Batı başkentlerinde, çoktandır bakılmakta olan karmaşık ve tutarsız anti-sosyalist pasianın fal masasında bu kez açılmakta olan oyun kağıdını

Zafer Emekçilerin Olacak

12 Eylül'den önce kısıtlı da olsa bir takım sendikal haklarımız vardı. O dönemlerde daha fabrikalarda, küçük atölyelerde bağımsız sınıf sendikacılığı tam anlamıyla yerleşmişken 12 Eylül faşist darbisiyle bu yöndeki çalışmalar baltalandı. Günümüzde Türkiye, patronların cirit atıp hokkabazlık yaptığı bir ülke durumundadır.

Kısıtlı yasal sendikal haklar, işçilerin birliği doğrultusunda atılan adımlar hızlanırken, faşist iktidar bu yöndeki çalışmalara el atarak ilerici sendikaları kapatmaya, çalışamaz hale getirmeye yeni yasalarla yoğun sömürüyü arttırmaya kadar işi vardırdı. Bununla da yetinmediler. En son, örneğin Polis Vazife ve Selahiyetleri Kanunu'nda gördüğümüz gibi insan haklarını devlet eliyle resmen çiğnemeyi daha da "meşru" laştıracak yöntemlere başvurdu ve bundan sonra da başvuracağı benziyor.

Bu ülkede özellikle akşam saatlerinde cadde ve sokaklar doluşamaz hale gelmiş bulunuyor. Halkta, polis ve işkence korkusu, tutuklanma korkusu ve bu korkunun yarattığı psikolojik yaşamı yüksek oranda gerilmiş hale, yaşanılmaz hale getirilmiştir. Artık ülkelerimiz insanları demokrasinin yokluğundan utanç duyar hale gelmiştir.

Bu uygulamalardan memnun olanlar, bir avuç ensesi kalın, göbeği şişkin büyük sermayedar, karını arttırıyor. İşçi ücretleri iktidardan destek alınarak

düşürülmeye, işçiler daha fazla çalıştırılmak için zorlanmaya devam ediliyorlar. Bir çok yerde yasal "engeller"e rağmen, işçilerin hafta sonundaki tatilleri kaldırılmakta. İşçi çalışma saatleri mevcut yasalara göre dahi 7,5-8 saat iken, 10 saat çalışmaktadır. Tüm bu çalışma saatleri toplamı da normal mesai süresi olarak hesaplanmaktadır.

Bu gidişe dur diyebilmek, gidişati durdurarak yeni bir gidişata yolaçabilmek, halklarımıza kurtuluşu sağlayabilmek olanaksız değildir. Tüm anti-faşist, devrimci-demokratik, komünist güçler birleşir ve sağlıklı bir mücadele rotasında yol alırlarsa, görevlerini savsaklamadan yerine getirirlerse bunu başaramamamız için ortada hiç bir neden kalmaz. Objektif koşullar bu türden bir çalışmayı ilerletmeye yeni bazı olanaklar sağlıyor. Görevlerimizi yerine getirdiğimiz zaman zafer bizim, zafer emekçilerin olacaktır!

—Kahrolsun Faşizm!
—Yaşasın İşçilerin Birlik ve Dayanışması!

14.7.1985
ZOZAN

MİLİTANIN SÖZLÜĞÜ

Baştarafı S.7'de mizin ideolojik çalışmasının temel görevlerinden biri de hiç kuşkusuz, sosyalist yaşam tarzını parti üyelerinin davranışında sağlamlaştıracak, ulusal demokratik halk devrimi mücadelesinde kişiliğin sosyal aktivitesini daha da arttıracak ve aktif yaşam pozisyonunu biçimlendirecek bir düzeyde parti üye ve sempatizanlarının bilinç ve pratik düzeylerinin geliştirilmesidir.

Komünisti başka hiçbir şey aktif yaşam pozisyonunun ulusal ve toplumsal görevlere karşı bilinçli tavrı, söz ve iş arasındaki birliğin, davranışın her türlü normu olması kadar yükseltmez. Komünist, bu davranış

tarzlarına sahip olarak, görev ve ideallerine hizmet ettiğinin mutluluğunu duyar. Ve başarıyı böyle elde edebilir.

PARTİ AKTİVİ

Parti aktivistleri; parti MK, yardımcı organları kolektif idare yapısına seçilmiş, veya parti örgütlerinin sürekli isteklerini başka toplumsal ve politik örgütlerde kendi çalışmalarını aktsatmadan yerine getiren komünistlerdir.

Aktivistler; parti örgütlerinin en deneyimli ve insiyatif sahibi üyeleridir. Onlar parti yönetiminin dayanağı, onun boşalan yerlerinin doldurulma kaynağı, parti ve diğer toplumsal-politik yığın örgütleri ve kurullara kadro biçimlendiren nüvelerdir. ●

Çocuğu

Hunharca Katletti

Baştarafı S.5'te

Hasan, "tamam getireceğim" diyor.

Asker sinirlenmiş: "Acele dedim! Yoksa seni öldürürüm" diyor.

Hasan hiç bir şeyin farkında olmadan gülümsemiş, şaka ediyor sanmış.

Oysa asker şaka yapmıyordu. Elindeki G-3 otomatik silahın emniyetini indirdi, namıyusu Hasan'a yöneltti ve tetiğe bastı. Sıkıdığı 7 kurşundan 4'ü Hasan'a isabet etti ve minnacık vucut kanlar içinde yere serildi.

OLAYA YANLIŞLIK SÜSÜ
VERİLMEK İSTENİYOR

Faşist diktatörlüğün asker-polis yetkilileri olaya tanık olan şahısları korkutarak, tehdit altına alarak olayı örtbas etmek istiyorlar. Oysa gerçek herkesin bildiği gibi açıktır. İşlenen korkunç bir cinayettir. Hiç bir şahsın girişim bu gerçeği Silvan halkından gizleyemez.

İşledikleri cinayet yetmiyor muş gibi Hasan'ın cenaze töreni, polis ve jandarma birliklerinin kordonu altında geçti. Halka bu şekilde gözdağı verilmek istendi. Bu durum halkın öfkesini, kinini daha da arttırdı. Acıya gömülen sadece Hasan'ın alleşi değil, tüm yöre halkı oldu.

—Kahrolsun Faşist Ordu!
—Hasan'ın katil unutulmaya, cakat, hesabı er ya da geç sorulacaktır. ●

PÊŞENGİ
OKU-OKUT
YAZI VE
HABERLE
GÜÇLENDİR!

Problemlerini Komşularına Nasıl«Armağan»Ediyorlar ?

Bir ayı aşkın bir zamandır İstanbul'da Bulgar Başkonsoolosluğu Türk polisi tarafından kordon altına alınmış bulunuyor. Türkiye topraklarından geçen Bulgar TIR kamyonları sürücülerine büyük cezalar kesiliyor ve polisçe ezilyetler ediliyor. Türkiye'de bazı çevrelerin Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'ne karşı yaratıp körükledikleri isteriyi "Günaydın" gazetesini "Bulgar avı" diye genelliyerek yansıtıyor.

Bu yeni anti-Bulgar kampanya nasıl doğdu, neleri hedefliyor ve arkasında kimler gizleniyor?

Bu soruyu yanıtlamak için, önce birkaç yıl gerilere gidelim. Hatırlardadır, Türk sağcı basını o zamanlar sözümona "Antonov Olayı"nın kalıplanmasında aktif bir rol oynadı. Sterling ve Henze gibi dezenformasyon kalemlerinin ışın altında "Bulgar izli" diyerek ortaya bir cankurtaran simidi atmalarından sonra, Papa İkinci Jean Paul'e karşı suikastı Türk yurttaşları Mehmet Ali Ağca'nın yaptığı gerçeği Ankara'da çabucak unutuldu. Teröristin ve suç ortaklarının Türkiye polisi ve haberalma yüksek çevreleriyle ilişkilerini gözlerden saklama çabasına düşen nice Türk gazeteleri çalاکalem Bulgaristan'a çullanmaya giriştiler ve Papa'ya karşı suikastın gerçek tertiplerini dezenformasyonun sis perdesi arkasında gizleme çabasına düştüler.

Dünya kamuoyu böylece aldatıldığını, "Antonov Olayı"nın sosyalist topluluğa karşı süregelen sahteklik iftiralarının bir yenisi olduğunu, zamanla, yavaş

yavaş anladı. Bu arada, Bulgaristan, Yunanistan'la birlikte, Balkanlarda nükleer silahsız bir bölge yaratılması hareketine önyak oldu. Georgi Dimitrov ülkesinin, çeşitli suçlamalar yönelttikleri Bulgaristan'ın, gerçekte komşularıyla barış ve işbirliği isteğinde içtenlikli olduğu apaçık görülüyordu. Ama bu olgu, bu gerçek, dünya kamuoyunun bilincinde, Bulgaristan'ın, birbirinden ağır, ama Vaşington'un resmi politikasına tamamen uygun deyimlerle "caniler ve teröristler devleti" olarak, "kötülük imparatorluğu'nun bir bölümü olarak kalmasını isteyenlerin işlerine gelirdi, buna katlanabilirler miydi? Bu durumda, son yıllarda boyuna Bulgaristan'a ateş açan Batı propagandası için yeni bir sınır, yeni bir atış desteği bulunması gerekiyordu. Bunun için de, başkası değil, herkesten önce, dezenformasyonun, haberalma servislerine özgü gizli eylem olmaktan çıkarılarak devlet ve hükümet organlarının açık politikası haline getirilmesinde hizmetleri olan eski CIA yüksek subayı Paul Henze öne atıldı. Ve daha, Bulgaristan'a karşı iftira balonu şişirmek için sık sık Türkiye'ye gittiği 1983 yılında, güvendiği Türk gazetecilerine, dünyanın artık sözümona "Bulgar Türkleri"nin durumuyla da ilgilenmesi zamanın geldiğini söyledi. Bu Sam Amca sakallı Amerikalı, kesenin ağzını bökene açıyor ve "Tercüman" denilen yalan makinesinin pedalına nasıl basılacağını biliyordu. Ve Bulgaristana karşı

propaganda da öteden beri uzmanlaşan bu gazete, hemen "Bulgaristan'da Türk ahali üzerinde terör" konulu dizi yazılar ve haberler yayımlamaya girişti. Türkiye'de bazı çevrelerin Bulgaristan'ı hala kendi taşra yörelerinden biri saydıklarına değinmek de burada kaçınılmaz oluyor. Öyle ki, yıkılan Osmanlı İmparatorluğu'nun ardından zıklanmaların son yıllarda artmaya ve Ankara yetkili çevrelerinin önemli bir bölümünü sarmaya başladığı görülüyor. İşte Amerikalılar vakitlice bu durumun kokusunu almışlar ve Balkanlar anlayış fikrini suya düşürmek için bu durumu dürtükleyip sövmeye girişmişlerdir.

Türkiye, bilindiği gibi, nükleer silahsız bölge fikrine yanaşmadı ve öteki Balkan ülkelerinden uzak kaldı. Bu durumda, Amerikan çıkarlarına boyun eğmesini ve aynı zamanda Balkan halklarının barış ve iyikomşuluk arzularını baltalamasını haklı gösterecek yeni bir propaganda hamlesi bulunmalıydı. Azınlık sorunları, Vaşington tarafından olduğu gibi, Ankara'da bazı çevreler tarafından da, durumu kurtaracak en elverişli sorunlar olarak değerlendiriliyordu. Türkiye, öteden beri, hemen hemen bütün Balkan ülkelerinde kendi azınlık grupları bulunduğunu ileri sürüyordu. Sözümona "Batı Trakya Türkleri" sorununun Yunanistan'a karşı düşmanca propaganda için Türk gerici çevreleri tarafından nasıl aşıntan açığa kötüye kullanıldığı biliniyordu. Ama bu

Devamı S.10'da